

Kirjastokokemuksia

Olen ollut aina ahkera kirjastossa kävijä ja pidän myös kirjaston hillitystä tunnelmasta. Olen jo nuoresta pitäen lukenut paljon ja varsin erilaista kirjallisuutta. Nykyisin luen usein kirjoittajan koko tuotannon tai sarjan yhteen putkeen, jos satun löytämään kiinnostavan teoksen kuten äskettäin luin Jo Nesbon teokset läpi. Erityisesti pidän historiaan sijoitetuista teoksista, mitkä pohjautuvat suurin piirtein oikeisiin tapahtumiin. Näin pääsee tutustumaan historiaan viihteellisesti ja olen ollut mukana Egyptin, Rooman, Mongolian tai vaikka Suomen historiaan käännekohtissa. Toisinaan luen rinnalla myös vastaavan ajan ”oikeaa” historiaa, jotta saa paremman yleiskäsityksen tuolloisesta yhteiskunnasta.

Hyvinkäällä lainailin aluksi perinteisiä kirjoja, mutta kun työtehtävät rupesivat vaatimaan enemmän matkusteluja, niin löysin myös äänikirjat. Huomasin äkkiä, että äänikirjat mahdollistavat kirjojen ”lukemisen” monissa uusissa paikoissa tai tilanteissa. Kuuntelen kirjoja automaatioilla, nurmikkoa leikatessa, pihatöissä ja lentomatkoilla. Lentomatkoja lukuun ottamatta perinteisen kirjan lukeminen ei onnistu noissa tilanteissa ja lentomatkoilla on hyvä välttää ylimääräistä painoa, etenkin kun haluan matkustaa työmatkat käsimatkatavaroilla. Pystyn siis nauttimaan useammista teoksista kuin ennen, eikä tämä ole sulkenut pois perinteisten kirjojen lukua.

Äänikirjojen valikoima on huomattavasti suppeampi, joten tuli aika nopeasti vastaan tilanne, missä lainailin aiemmin luettuja teoksia tai lainattua äänikirjoja, joita en olisi lainannut paperiversiona. Kuuntelin Mika Waltarin kirjat uudestaan ja täytyy sanoa, että Mikael Karvajalan seikkailu toimii myös äänikirjana. Ihmismieli ja muisti toimivat joskus omituisesti. Minulle palautuu sama kohta tuosta kirjasta mieleen aina kun leikkaa nurmikkoa omanapuun ympäriltä. Tuo tapahtuma on ”paloveron” keräys Turusta, eikä se ole teoksen tärkeimpiä kohtia, mutta voin toistaa tuo melkein sanasta sanaan, mutta vain nurmikkoa leikatessa.

Ehkä lopuksi voin mainita yhden riemastuttavan löydön, mikä tuli valittua, kun äänikirjojen valikoima alkoi loppua. Lainasin kuunneltavaksi Kalevalan, vaikka koululaitos oli aikaan saanut aika voimakkaan ennakkosenteen tuosta teoksesta. Aika moni on varmaan kokenut koulussa Kalevalan pakkopullana ja tylsänä. Kuuntelu oli huikea kokemus. Kalevala on todella vauhdikas teos, mikä vetää vertoja esim. Taru sormusten herrasta trilogialle, johon kuulemma on otettu vaikutteita Kalevalasta. Suosittelen tätä lämpimästi kaikille, voitte yllättyä. Itse aion kuunnella Kalevalan uudestaan, kunhan nurmikon leikkaus alkaa...

Pena